

[Melchior]

denne adgang. Da det føles som en mangel ved delegationens sammensætning, at DA ikke deltager, anmoder spørgeren herved udenrigsministeren om efter de mange års forløb at forny indbydelsen til DA.

Besvarelse (2/3 78):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne først sige, at det må bero på en misforståelse, når hr. Melchior udtaler, at regeringen for en del år siden har fremsat indbydelse til Dansk Arbejdsgiverforening om at lade sig repræsentere i den danske delegation til FNs generalforsamlinger. Dansk Arbejdsgiverforening har heller ikke selv fremsat anmodning om at få en repræsentant i delegationen.

Den danske fagforeningsbevægelse har haft en repræsentant i delegationen siden 1946. Det samme gælder Danske Kvinders Nationalråd. Dansk Ungdoms Fællesråd har de sidste syv år haft en repræsentant på studieophold i New York under generalforsamlingen. Det overvejedes i 1946 også at lade Dansk Arbejdsgiverforening indgå i delegationen, men da der ikke forelå nogen klart tilkendegivet interesse, opgav man tanken. Siden 1946 har spørgsmålet ikke været drøftet.

Skulle Dansk Arbejdsgiverforening anmode om at blive repræsenteret i den danske delegation til FNs generalforsamlinger, vil spørgsmålet naturligvis blive taget op til overvejelse.

For fuldstændighedens skyld vil jeg dog gerne tilføje, at udenrigsministeriet løbende drøfter behandlingen af FN-sager med de erhvervsorganisationer, som har interesse i de pågældende sager.

Til *indenrigsministeren (20/2 78)* af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes oplyse, bilagt cost-benefit-analyser, om der er behov for sygehusudvidelser eller opførelse af nye sygehuse, hvis man havde bedre udnyttelse af røntgenafdelinger, laboratorier og ambulatorier samt praktiserende læger og praktiserende specialister.«

(Spm. nr. 486).

Besvarelse (1/3 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

De i spørgsmålet nævnte problemer vedrørende en mere effektiv udnyttelse af de samlede ressourcer i sundhedsvæsenet har været overvejet i det såkaldte sundhedsprioriteringsudvalg. Dette udvalg har imidlertid jfr. dets betænkning nr. 809/1977: Prioritering i sundhedsvæsenet ikke på det nuværende informationsgrundlag kunnet anbefale en bredere opgaveforskydning mellem de forskellige dele af sundhedsvæsenet. Udvalget finder derimod, at en mere effektiv ressourceudnyttelse vil kunne opnås gennem et tættere samarbejde mellem sygehusvæsenet og alment praktiserende læger og praktiserende speciallæger.

Det for indenrigsministeriet senest foreliggende skøn over behovet for sygehusudvidelser og opførelse af nye sygehuse er i hovedtræk offentliggjort i budgetdepartementets investeringsredegørelse (De offentlige investeringer 1978-90, pp. 144-149 samt bilag 8).

Betragtes det somatiske sygehusvæsen under ét, vil det årlige investeringsniveau formentlig være af størrelsesordenen 500-600 mill. kr. i 1980'erne med en faldende tendens. Der er derudover i perioden 1978-90 tale om et klart fald i investeringerne i forhold til den forudgående periode.

Disse skøn bygger hovedsagelig på oplysninger, som indenrigsministeriet har indhentet i de enkelte amtskommuners sygehusforvaltninger, herunder navnlig investeringsoversigterne for årene 1978-81.

Det må fremhæves, som det også sker i investeringsredegørelsen, at disse skøn efter indenrigsministeriets opfattelse må betragtes som værende minimumsskøn over behovene i de kommende år. De forestående projekter inden for den somatiske sygehussektor er da også stort set afledt af såvel den igangværende funktionelle samordning af den somatiske sygehusfunktion som af behovet for reinvesteringer og teknologisk fornyelse.

Det skal endvidere oplyses, at indenrigsministeriet med skrivelse af 1. april 1976 til samtlige sygehuskommuner udsendte den såkaldte »sparevejledning« (Vejledning vedrørende foranstaltninger til fremme af besparelser inden for sygehusvæsenet), som blev udarbejdet af en arbejdsgruppe under sundhedsprioriteringsudvalget. I denne vejledning gives en række anvisninger til fremme af en